

ŽENSKI UČENIČKI DOM

MARIJE KRUCIFIKSE KOZULIĆ

S PRAVOM JAVNOSTI

Godišnjak Doma 2019.

Kazalo:

Riječ ravnateljice	6
Riječ urednice	7
Kroz povijest Doma	8
Iz života Doma	10
Dobrodošlica za prijam učenica u šk. god. 2018./ 2019.	10
Riječkoj Majci, s ljubavlju	11
Dan Doma i blagdan sv. Anđela Čuvara	12
Listopad, Marijin mjesec, Mjesec krunice	13
Proslava blagdana sv. Ivana Pavla II. i posjet Bogoslovnom sjemeništu.	14
LI – RA Sušak	15
Posjet Prihvatilištu za beskućnike Ruže sv. Franje i proslava Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje	16
Navik on živi ki zgine pošteno	17
Učenice u MiMi	18
Susret s Isusom – najbolji početak dana	19
Drag nam gost stiže i sve je bliže	20
Božić dolazi	21
<i>Noćas će nas grijati okićeni bor</i>	23
Obilježen Svjetski dan bolesnika	24
... Vjeruj u ljubav jer ljubav je sve...	25
Molitva krunice dobila svoj nastavak.	26
Podarimo svoje vrijeme Gospodinu	27
... Sjeti se, čovječe, da si prah i da ćeš se u prah vratiti	28
Blagovijest ili Navještenje Gospodinovo	29
Molitva krunice na nakane Gospe Fatimske.	30

Kreativna uskrсна radionica	31
(Za) voli kazalište	32
Oproštaj s maturanticama	33
Sportsko-kulturni dio	34
Proljetni šahovski turnir	34
Svečana dodjela priznanja mentorima i učenicima	35
44. regionalna Domijada zapadne Hrvatske u Pazinu	36
44. državna Domijada južne Hrvatske u Rovinju	38
Put putujem, slobodno vrijeme, radovi učenica, učeničke čakule	39
Domu mom.	47
Nastavljamo sa stripom	49

Impressum:

Godišnjak Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić, s pravom javnosti, 2019.

Urednica: Nikolina Matić, prof.

Odgovorna urednica: s. Anita Anđa Crnković

Uredničko vijeće: s. Anita Anđa Crnković, Nikolina Matić, Katarina Štambuk, Iva Mufić

Nakladnik: Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić, s pravom javnosti, Rijeka

Sunakladnik: Družba sestara Presvetog Srca Isusova, Rijeka

Za nakladnika: s. Anita Anđa Crnković

Adresa uredništva: Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić, s pravom javnosti

HR – 51 000 Rijeka, Pomerio 17

Tel.: (051) 325 920;

e-adresa: z.u.d.m.krucifikse.kozulic@ri.t-com.hr

Lektura: Katarina Štambuk, prof.

Fotografije: Foto Kurti, Arhiv Doma

Grafički dizajn omotnog lista: Grafika Helvetica d.o.o., Rijeka

Grafička priprema i tisak: Grafika Helvetica d.o.o., Rijeka

Naklada: 500 primjeraka

Riječ ravnateljice

Sve što radimo ima svoj smisao, svoje značenje i svoju poruku.

Tako i naš rad s mladima protkan je i povezan karizmatiskim, intuitivnim i preventivnim programima. Godišnjak Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić i ove je godine *uskrsnuo*, to jest rađa se, raste i otvara nam put duhovnog razvoja koji nas izaziva na preispitivanje, a samim time i neizostavnu promjenu i poboljšanje, jer i neuspjeh skriva u sebi mogućnost uspjeha, kao što i svaki čovjek skriva u sebi tajnu Božjega kraljevstva.

Otvoreno srce i marljive ruke naših suradnica zabilježile su sljedeći sadržaj:

nastavak hoda kroz povijest Doma, dinamiku života i rada u Domu, sportsko-kulturna i kreativna događanja te druge zanimljivosti...

Netko zgodno reče, da postavljanje i postizanje kratkoročnog cilja ili dugoročnog životnog cilja, bez obzira bili oni izgradnja nečega, uspostava određenih odnosa, ili pak zauzimanje vlastitog stava naspram okoline s upotrebom moralno-etičkih, tj. vjerskih pravila, stvara osjećaj mira, radosti i slobode. To je u istinu dar Kraljevstva Božjega koje je u nama i među nama.

Od srca zahvaljujem na dosadašnjoj suradnji djelatnicima Doma, članicama Domskeg odbora, našim učenicama i njihovim roditeljima, našim suradnicima i dobročiniteljima, kao i svima onima koji su na bilo koji način svjedočili da je Isusovo učenje i danas jedinstveno i suvremeno, premda u ovom modernom društvu sloboda mišljenja i govora omogućuje različita tumačenja njegova učenja.

Čvrsto vjerujem da službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić bdije nad svojim Domom i svima nama, i pomaže nam da nastavimo gdje je ona stala, da i naša životna škola služi svakom čovjeku i bude kao duhovni vodič u postizanju duhovne preobrazbe.

s. Anita Crnković

Riječ urednice

Poštovani i dragi čitatelji,

s radošću i ponosom predstavljamo vam drugi broj godišnjaka Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić čime nastavljamo kontinuitet njegova izlaženja te se veselimo dok ponovno listamo njegove stranice.

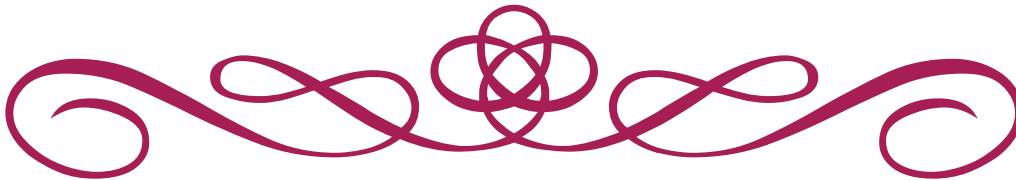
Pri odabiru rubrika i članaka za naš novi broj nastojali smo objediniti što više područja i sadržaja iz života Doma, a uveli smo i neke novosti koje ćete sami uočiti.

Novinarska družina koja radi na stvaranju godišnjaka postala je bogatija za nekoliko novih učenica koje će svojim talentima i radom doprinosti njegovom kreiranju.

Zajednički stvarajmo i obogaćujmo godišnjak koji je ogledalo našeg Doma, naših uspjeha, aktivnosti i događanja u čiji je nastanak uloženo mnogo truda i htijenja, a prije svega ljubavi prema Domu i pisanoj riječi.

Ugodno putovanje stranicama godišnjaka.

Nikolina Matić, odgajateljica

Kroz povijest Doma

Majka Marija Krucifiksa Kozulić, odgajateljica

„Nema uzvišenijeg posla od odgoja mladeži“

Majka Marija Krucifiksa Kozulić

Majka Marija Krucifiksa Kozulić (1852.- 1922.), redovnica i utemeljiteljica Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, bila je pastoralna, karitativno-socijalna djelatnica, graditeljica karitativnih ustanova, glazbenica, odgajateljica i učiteljica, dobra poznavateljica nekoliko stranih jezika te spisateljica. Veći dio svoga života djelovala je kao vrlo aktivna katolička laikinja, franjevačka trećoredica i članica Udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova u Trstu i Rijeci, a u drugom životnom razdoblju kao redovnica i utemeljiteljica autohtone hrvatske redovničke zajednice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova u Rijeci.

Majka Marija Krucifiksa sav je svoj život posvetila vjerskom i moralnom odgoju i obrazovanju djece i mladeži, osobito potrebitih. Svoju odgajateljsku djelatnost započela je najprije katehizacijom djece, a potom je nakon otvaranja Zavoda Presvetog Srca Isusova u Rijeci, 1895., u kojem je otvorila dječji vrtić i pučku četverogodišnju školu, nastavila s institucionalnim odgojem i obrazovanjem u vlastitoj ustanovi. Uvjet ulaska u njezine odgojne ustanove nisu bile raznovrsne upisnice ili pristupnice nego siromaštvo bez obzira na vjeru i narodnost.

Tako je svako dijete koje je Riječka Majka prihvaćala u svoje ustanove, neovisno pak o vjerskim, nacionalnim, ekonomskim i drugim posebnostima njegove sredine, bilo ravnopravno i jednako vrijedna osoba s jedinstvenim kvalitetama, potrebama i mogućnostima.

Dakle, odgoj za toleranciju i različitost u odgojno-obrazovnim ustanovama Riječke Majke započeo je u najranijoj dobi, a time se pomagalo djeci da odrastu u osobe koje u različitosti vide bogatstvo, a ne za diskriminaciju bilo koje vrsti.

Dok se danas u suvremenom društvu sve više u odgoju i obrazovanju zanemaruje duhovna dimenzija čovjeka, Majka Marija Krucifiksa je pak djecu i mladež svojih ustanova usmjeravala prema usvajanju moralnih i kršćanskih vrijednosti i kršćanske vjere, koje su bitne za cjelovit rast i razvoj osobe, to jest za dobar, sretan i ispunjen život. Majka je držala da je vjerski odgoj važan kako bi čovjek bio potpuno biće jer je u njemu integriran tjelesni, psihički i duhovni aspekt bića, a da bi svaki od tih aspekata zaživio potrebno ga je razvijati i gajiti.

Zapravo pravi cilj odgoja i obrazovanja djece i mladeži Majke Marije Krucifikse, bio je kako čitamo u godišnjaku Zavoda Presvetog Srca Isusova u Rijeci, koji je Majka izdavala (Charitas 1911., str. 36), da njezine štice postanu dobre vjernice, dobre građanke i radnice i svakako dobre supruge i majke. Odnosno, glavna njezina zadaća moralnog i vjerskog odgoja i obrazovanja djece bila je da ih osposobi za iskrenu i nesebičnu ljubav prema Bogu i bližnjemu, a da je svu djecu odgajala, prihvaćala i sve ih voljela majčinskom ljubavlju, postoje brojna svjedočanstva te je stoga i nazvana Riječkom Majkom.

Neka nam službenica Božja Majka Marija Krucifiksa danas izmoli od Boga dobrih odgajatelja koji će odgajati djecu po Božjim zapovijedima u našoj Crkvi, narodu i našoj domovini.

s. Dobroslava Mlakić

“Kako li je divno lice Gospodnje za kojim čeznem.

Nema zvijezde u svemiru koja bi se mogla usporediti s njegovim sjajem.”

Majka Marija Krucifiksa Kozulić

Iz života Doma...

Dobrodošlica za prijam učenica u školskoj godini 2018./2019.

Ravnateljica, s. Anita, i vrhovna predstojnica, s. Dobroslava, pozdravile su učenice i njihove roditelje te im zaželele još jednu dobrodošlicu u naš Dom, kao i plodnosnu i blagoslovljenu predstojeću školsku godinu

Riječkoj Majci, s ljubavlju

Svečanim misnim slavljem i bogatim glazbeno – scenskim programom kojeg su pripremile učenice i djelatnici, obilježili smo Krucifiksino u domu. Euharistijsko slavlje predvodio je fra Bernard Barbarić, gvardijan Trsatskog svetišta, stavivši u središte lik i djelo Majke Krucifikse, njezinu strogost i ozbiljnost, ali i blagost i dobrotu u isto vrijeme. Istoga dana premijerno je prikazan i video spot za pjesmu *Majka Marija Krucifiksa Kozulić* i predstavljen domski godišnjak.

Dan Doma i blagdan sv. Anđela Čuvara

Dan Doma i blagdan sv. Anđela Čuvara, već tradicionalno, proslavili smo 2. listopada. Zapjevali smo, odigrali zabavnu igru na temu anđela, a učenicama se predstavio i njihov novi duhovnik, fr. Ivan Dominik Iličić, koji će mjesečno održavati duhovne susrete što će biti prilika za duhovni napredak i rast.

Listopad, Marijin mjesec, Mjesec krunice

Papinoj inicijativi za molitvom krunice Majci Božjoj i sv. Mihaelu Arhanđelu kroz mjesec listopad, naše su se učenice odazvale radosna i voljna srca nastavljajući molitvu i dalje, svakog dana u večernjim satima.

Proslava blagdana sv. Ivana Pavla II. i posjet Bogoslovnom sjemeništu

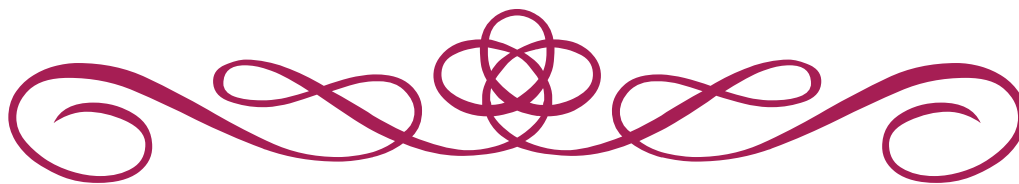

Nekoliko naših učenica u pratnji odgajateljice Katarine Štambuk, posjetile su Bogoslovno sjemenište sv. Ivan Pavao II., prisustvovala sv. misi, a one koje su ostale u Domu, odigrale su kviz te ponešto naučile o životu ovog sveca svjetskog glasa

LI – RA Sušak

Sudjelovanjem učenica na tradicionalnoj likovno–kreativnoj manifestaciji u Domu učenika Sušak, obogaćeni smo za još jednu vještinu, a to je izrada vjetrovih zvona od morskih školjki i božićnih drvca od plutenih čepića

Posjet Prihvatilištu za beskućnike *Ruže sv. Franje* i proslava Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

Pračene mirisom toplih kroasana i svježeg voća, učenice i odgajateljice uputile su se u Prihvatilište Ruže sv. Franje, donijele im osmijeh i lijepu riječ, a u Domu proslavile Dane kruha prigodnim igrokazom

Posjet vječnom počivalištu Majke Marije Krucifikse

“Rado ostavljam zemlju
jer sam ispunila svoje poslanje”

Majka Marija Krucifiksa Kozulić

Navik on živi ki zgine pošteno

*Sjećam se ratnih godina,
Sjećam se toga vremena,
Sjećam se pakla strašnoga,
Sjećam se grada hrabroga.*

S mislima na sve nevino stradale vukovarske žrtve, nekolicina učenica i odgajateljice, uputile su se u Mimohod sjećanja i prisustvovala prigodnom programu na Mostu hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata

Učenice u MiMi

Naše su učenice u nekoliko navrata, raspoređene po skupinama, posjetile Dječji vrtić i jaslice *Nazaret*, točnije područni odjel *MiMa*, a sve s ciljem upoznavanja Kateheze Dobrog Pastira utemeljene na vjerskom odgoju prema načelima Montessori pedagogije. Ovakve poučne posjete planirat ćemo i nadalje.

Susret s Isusom – najbolji početak dana!

Slavlje sv. misa zornica u samostanskoj i domskoj kapeli Presvetog Srca Isusova

“Zdravo Marijo, sjajna zornice, što mi jutrom ljubav budiš, što mi
srce raduješ, zdravo predivna, zvijezdo jutarnja, Ti mi nudiš dio neba,
radost Tvoga osmijeha!”

Duhovna pjesma

*Važan gost već stiže,
Sve bliže i bliže.
Poseban je danas dan,
Nikolin je imendan.*

Sv. Nikola i ove je godine posjetio naš Dom, pripremio kviz za učenice, podsjetio ih na slavlje sv. misa zornica, a potom ih darovao.

Božić dolazi ...

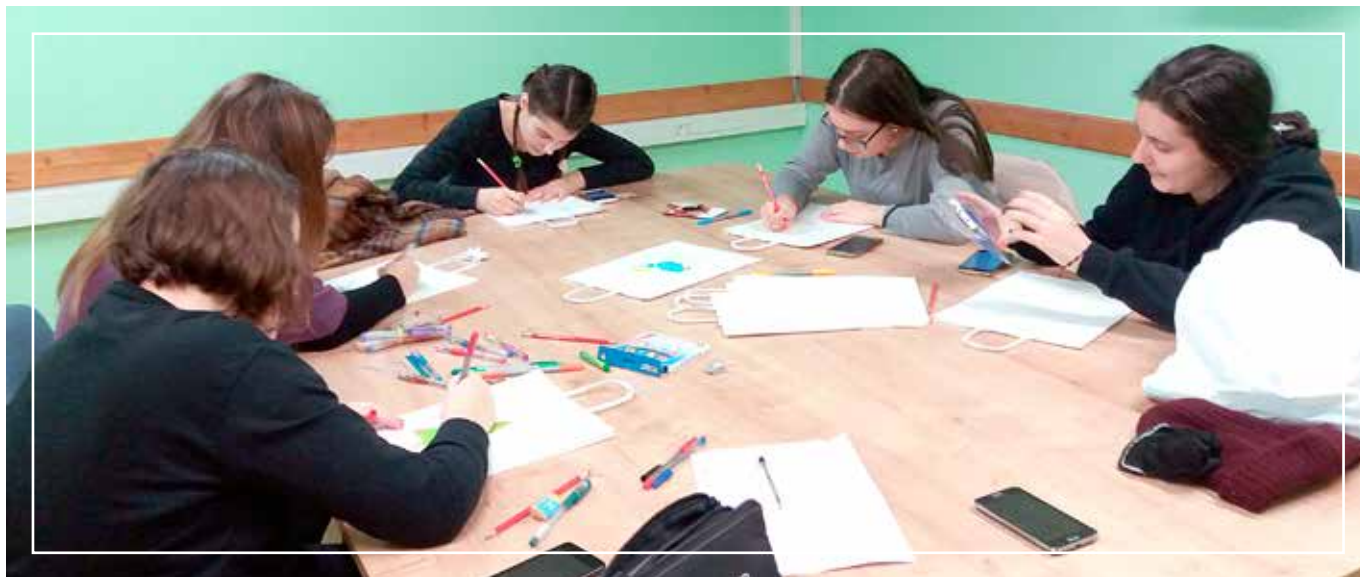
Uređenje Doma u božićnom duhu

Čestitka prikazuje jaslce iz vremena naše utemeljiteljice Majke Marije Krucifikse Kozulić

Ove se godine duh Božića posebno mogao osjetiti u našem Domu... Odgajateljica Nikolina osmislila je i s učenicama izrađivala božićne čestitke vjerskih motiva i stihovima hrvatskih tradicijskih adventskih i božićnih pjesama koje se ubrajaju u jedne od najbrojnijih i najljepših na svijetu.

Interijer Doma krasili su i drugi božićni ukrasi poput sniježnih pahulja, božićnih drvca i sličnih ukrasa koji su djelo vrijednih ruku učenica i odgajateljica.

“Ako Božić nemaš u srcu,
nikada ga nećeš naći ispod bora”

N.A.

Noćas će nas grijati

Okićeni bor.

I naš dom će sijati

Kao carski dvor.

Zvukovima hrvatskih božićnih pjesama i prigodnim scenskim programom dočarali smo duh Božića našim gostima, štíćenicima Doma za nezbrinutu djecu *Ivana Brlić Mažuranić* i štíćenicima Doma za odgoj djece i mladeži koje smo darovali školskim priborom i slatkišima zahvaljujući toplom i velikom srcu naših učenica i djelatnika

Obilježen Svjetski dan bolesnika

Ovaj smo dan obilježili i u našem Domu na način da smo slavili sv.misu u Kapucinskoj crkvi Gospe Lurdske, a po povratku u Dom, naše učenice 5. razreda Medicinske škole u Rijeci, Ana Bratović i Ines Kurelac, pripremile su prezentaciju te su slikokazom učenicama približile ovu tematiku o bolestima, bolesnicima i odgovarajućoj skrbi.

...Vjeruj u ljubav jer ljubav je sve. Vjeruj u ljubav, ne živi bez nje...

Kreativno stvaralaštvo, izrada srca u obliku karika i prigodnog panoa o sv. Valentinu te duhovni susret za kraj dana obilježili su Dan zaljubljenih u Domu.

Molitva krunice dobila svoj nastavak

Molitvu krunice koju smo započeli u listopadu, u okviru listopadskih pobožnosti, nastavili smo i dalje. Naime, svake večeri u 20.45 sati, u samostanskoj kapeli Presvetog Srca Isusova molimo krunicu, otpjevamo jednu vjersku pjesmu, a sve završimo tzv. riječju za laku noć odnosno petminutnim promišljanjem koju redovito priprema naša učenica Iva Mufić koja svojom neposrednošću u komunikaciji promovira trajne humanističke i kršćanske vrijednosti razumljive učenicama.

Andeo čuvar?

Kršćanska meditacija?

Zašto ići u crkvu? Može li netko biti dobar vjernik, a ne ići na sv. misu?

Kako se kršćanin (ne) odijeva? Zašto?

Kako oduševiti mlade za Krista?

Zašto je nastalo zlo ako je Bog samo nešto dobro?

Podarimo svoje vrijeme Gospodinu, jer je to najveći dar koji možemo dati

Svakoga četvrtka, u kapeli Presvetog Srca Isusova, upriličeno je klanjanje pred Presvetim za sve župljane, ali i za učenice Doma koji u tišini svoga srca, predano i sabrano, donose svoje potrebe i zahvale.

...Sjeti se, čovječe, da si prah i da ćeš se u prah vratiti...

Blagdan Pepelnice proslavili smo u kapeli Presvetog Srca Isusova svečanim misnim slavljem i prethodnim križnim putem čemu je nazočio veliki broj vjernika, učenica i osoblje Doma što je bio lijepi prizor i radost za sve okupljene.

Blagovijest ili Navještenje Gospodinovo

Blagovijest smo proslavili tradicionalnom molitvom krunice u kapeli, a potom nam se obratila ravnateljica, s. Anita s porukom kako trebamo prihvatiti Božju volju za svoj život te smo s upaljenom svijećom u rukama, u tišini svoga srca zamolile Mariju za pomoć, nakanu ili tek zahvalile na primljenim milostima.

Molitva krunice na nakane Gospe Fatimske

Ovoj svjetskoj molitvenoj mreži koju je inicirala župna crkva u Fatimi, priključile su se i učenice Doma koje su molile krunicu na nakane Gospe Fatimske.

Kreativna radionica bojanja uskrasnih jaja

(Za) voli kazalište

U sklopu projekta (Za)voli kazalište nekolicina učenica u pratnji odgajateljice posjetila je Hrvatsko narodno kazalište Ivana pl. Zajca gdje se prikazivala slavna hrvatska opera *Nikola Šubić Zrinjski*.

Oproštaj s maturanticama

Svečanim euharistijskim slavljem u kapeli Presvetog Srca Isusova i prigodnim glazbeno – scenskim programom, u četvrtak, 30. svibnja, oprostili smo se od još jedne generacije maturantica. Njihovi roditelji, braća, sestre, bake i djedovi, prijatelji, ravnatelji, profesori i osoblje Doma, upriličili su ovaj svečani dan, a same maturantice su se zahvalile na milosti darivanja znanja i odgoja u vjeri i mudrosti.

Sportsko-kulturni dio

Proljetni šahovski turnir

Slijedeći tradiciju, 22. veljače u našem Domu, održao se Proljetni šahovski turnir na kojem je sudjelovalo šest ženskih i pet muških ekipa, a naš se Dom predstavio s dvije ženske ekipe.

Prvu ekipu činile su učenice Katarina Bogdanić i Paulina Tuhtan, a drugu ekipu učenice Marie Tuhtan i Sara Selmanović. U konkurenciji ženskih domova, zasluženo su pobijedile učenice iz prve ekipe našeg Doma, a one iz druge ekipe osvojile su 3. mjesto. Učenice iz U.d. *Karlovac* osvojile su 2. mjesto, iz U.d. *Kvarner* 4. mjesto, iz U.d. *Podmurvice* 5. mjesto, a iz U. d. *Sušak* 6. mjesto. Najboljom igračicom turnira proglašena je naša učenica Katarina Bogdanić. U kategoriji muških ekipa šahisti U.d. *Sušak* osvojili su 1. mjesto, a slijede ga U. d. *Podmurvice*, *Lovran*, *Karlovac* i *Pula*.

Svečana dodjela priznanja mentorima i učenicima

Naša šahovska ekipa u sastavu učenica Katarina Bogdanić i Ada Okić, na prošlogodišnjoj 43. Državnoj domijadi u kategoriji ženskog šaha osvojila je 1. mjesto, a dodjela priznanja održala se 12. ožujka u Salonu Grada Rijeke.

44. regionalna Domijada zapadne Hrvatske u Pazinu

Bogat program, zabava, pjesma, ples, smijeh i prije svega izvrstan rezultat, odlike su ovogodišnje 44. regionalne Domijade zapadne Hrvatske u Pazinu. Glazbena skupina King osvojila je 1. mjesto ocjenom Stručnog žirija sa skladbom *Bohemian Rhapsody*, dok je skupina maštovitog naziva Produktivni kašalj sa skladbom *Shallow* osvojila 1. mjesto ocjenom Učeničkog žirija. U kategoriji Filmskog stvaralaštva video - zapisom *O, happy day* plasirali smo se na 2. mjesto ocjenom Učeničkog žirija. U području scenskog izraza predstavili smo se igrokazom *Bitka života*, u šahu osvojili slavno 2. mjesto, a okušali se i u digitalnoj fotografiji pod nazivom *I gledam more gdje se k meni penje...*

44. državna Domijada južne Hrvatske u Rovinju

Nakon regionalne Domijade, puno truda i rada, dovelo nas je do državne Domijade...Osvojile smo 1. mjesto ocjenom Učeničkoga žirija te se kući vratile sretno što nam prija... Grupa King nastupe sprema nove u koje je utkano mnoge volje...

Put putujem, slobodno vrijeme, radovi učenica, učeničke čakule...

Moje putovanje u Rim

Oduvijek sam željela posjetiti Vječni grad. I konačno mi se pružila prilika u studenome 2018. godine. Svi drugi razredi moje škole su išli u Rim na četiri dana. Uz Rim smo posjetili i Vatikan te Pompeje.

Dani su nam bili ispunjeni. Prvog smo dana posjetili katakombe svetog Kalista. Zatim smo išli u razgledavanje Koloseja. Iznenadila me njegova veličina. Zaista je velik. Nastavili smo šetnju rimskim ulicama koje su popločane kamenjem i vrlo lijepo uređene ukrasnim drvećem i cvijećem.

Vidjeli smo Oltar domovine, Panteon, i još neke crkve i bazilike. Posebno su mi se svidjele Fontana Di Trevi i Piazza di Spagna. Kultura tog grada me zadivila. Čovjek ne može drugo nego diviti se. Posebno je lijepo što sve to proživljavaš u društvu svojih prijatelja.

Drugog smo dana obilazili Vatikan. Posjetili smo Vatikanske muzeje i Baziliku Svetog Petra. Nisam ni znala kako su ogromni ti muzeji i koliko su vrijedni. Najveličanstveniji njihov dio je Sikstinska kapela. Sjećam se kada smo ušli u nju, svi smo stali, gledali prema svodu, i prepoznavali slike o kojima smo govorili na likovnoj umjetnosti. Zatim smo išli u samu Baziliku. Uvijek sam sanjala o tome da budem na ovome mjestu, bila sam puna dojmova, tako da sam se samo divila. Posebno sam se obradovala kada sam ugledala kip Svetog Ivana Bosca. Nakon Sv. Petra, otišli smo do Sv. Pavla izvan zidina. Ondje mi je bilo najljepše. Kada vidiš slike svih papa kroz povijest katoličke crkve koja nije propala jer je vodi Bog, i sjetiš se svih onih ljudi koji su dali život za vjeru, to me

baš dotaklo. Ondje se nalaze okovi Sv. Pavla koji mi je posebno drag. Na tome mjestu sam učvrstila svoju vjeru, jer znam da je građena na dobrim temeljima. Zatim smo se vratili u grad i imali slobodno vrijeme. To vrijeme je bilo opuštajuće i lijepo. A na ulicama je mnoštvo ljudi. Imala sam priliku vidjeti život Rima u svakodnevicu.

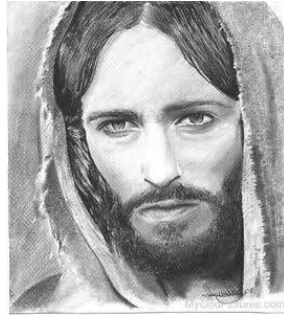
Tako je došao i treći dan kada smo išli na izlet. Krenuli smo na jug prema Pompejima. Ondje je tako mirno i lijepo. Imala sam osjećaj kao da je vrijeme stalo. Šetam ulicama usnuloga grada, koji je “zaspao” pod pepelom. Posebno mi se svidio tamošnji krajolik. Nakon cijelog dana provedenog u Pompejima, vratili smo se u Rim.

Posljednji dan bila je nedjelja, stoga smo išli na svetu misu i to u Papinski Hrvatski zavod Sv. Jeronima. Ostalih dana je također bila misa za one koji su željeli. Dolazilo nas je oko petnaest u sobu kod don Danijela. Da, mise su bile u sobi, slično kao i kod prvih kršćana. To je bilo posebno iskustvo koje ću pamtit. Toga dana je kiša pljuštala. Kada smo izišli iz crkve, kupovali smo kabanice i otvarali kišobrane. Krenuli smo prema Vatikanu na Angelus koji je trebao početi u podne. Bila sam uzbuđena što ću vidjeti Svetog Oca. Pohvalio je nas i ostale vjernike što smo došli po tolikom pljusku. Nakon molitve krenuli smo prema autobusu. Bili smo potpuno mokri, no poslije smo se presvukli pa je sve bilo u redu.

To su bili predivni dani. Vrlo rado bih se vratila ondje. Ako vas put odvede u Rim, znam da nećete požaliti.

Iva Mučić, 2.k Salezijanske klasične gimnazije

Poziv dragom Isusu

Isuse, dođi u moj stan,
pomozi mi ispratiti dan,
da u krevet legnemo,
i utonemo u san.

Ujutro se probudimo,
i stan malo pospremimo,
napravimo doručak,
i za ostale brige ne marimo.

O, Isuse, kako bi lijepo bilo
kad zlo se ne bi događalo,
već svaki čovjek, i svim,
svim ljudima na zemlji pomagalo.

Naučio bi me dobro raditi,
i na tome život graditi.

Nicol Sinožić, 1. razred Glazbene škole I.M. Ronjgova u Rijeci

Moje prvo polugodište u Domu

Iz prve, prvo sam razmišljala o tomu,
Kako će mi, bez roditelja, biti u Domu.
Ovdje je ugodno, mirno,
Nije kao doma, ali je sigurno.
Upoznala sam nove ljude koji se jako puno trude.
Krenula od sreće u školu bolju,
Učitelji ovi, daju mi veću volju.
Ovo je novi početak,
Katkad,
Fale mi roditelji, jedva čekam petak.
Volim ovaj Dom,
Prepun je mira i poštovanja, a uz to,
Lijepo je u gradu tom.
Uz puno poštovanja,
Ovdje nisam broj.
Cimerice moje,
Ne mogu da se razdvoje,
One su prijateljice moje.
Nisam mogla dobiti bolje,
Prepune su rada i volje.
To me jako motivira pa mi se od sreće svira.
Ovo mjesto jako je drago,
I unutra su ljudi blago.
Hvala Ti Bože na svemu ovome,
Pomogao si puno srcu mome.

Živjeti po svom

Ovi dani sad su sivi
I svi su svakome krivi,
A ja ću dodat malo boje,
Barem nekome da osmijeh stvore.
Nije to lako i svi to znaju,
Al' bilo bi bolje da barem nešto daju.

Svaki čovjek nosi svoj teret
I jedva čeka leći u krevet.
Zatvoriti oči i pasti u san
I tako pobjeći iz dana u dan.

Jer stvarnost ova surova je,
Laž, ovdje vodeća je stvar
Koja kod nas stvara pokoji kvar.
Ni ljubomora nije nešto puno bolje,
I zbog nje ostanemo bez volje.

Takvih stvari ima bezbroj,
Al' ja se ne dam i nemam kraj.
Mislim da takvi trebaju biti svi,
Zaboravit na zlo i živjeti po svom.

*Marija Blašković, 1. razred Škole za
primijenjenu umjetnost u Rijeci*

Za mene je sreća

Za mene je sreća...

Kada znam da se roditelji žrtvuju za mene u najtežim situacijama.

Kada znam da imam prijateljice koje su mi poput obitelji.

Kada mogu nekome reći sve što osjećam i o čemu razmišljam.

Kada uz sebe imam osobe u koje imam puno povjerenje.

Kada šetam gradom sa svojim cimericama.

Kada napokon znam da se mogu vratiti doma svojoj obitelji i starim prijateljima.

Kada zagrlim svog najmlađeg brata i rukama stisnem njegove obraščiće.

Kada šetam šumom i slušam pjev ptica, a u daljini se čuju valovi koji udaraju o stijene.

Kada svratim na morsku obalu i osjetim miris soli koju raznosi topli maestral.

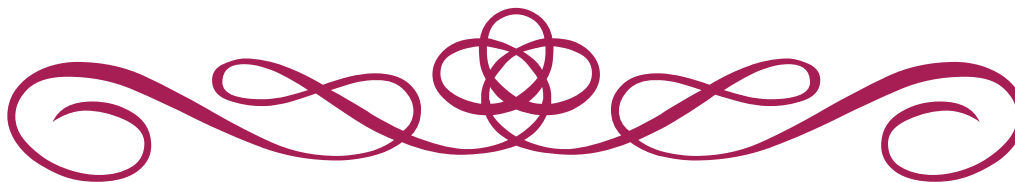
Kada s prijateljicama gradim uspomene na najdražim mjestima.

Kada legnem u travu.

Kada plivam u moru i zamišljam da lebdim.

Kada shvatim što sve imam i što mi je Bog darovao.

Vanessa Pajtak, 1. razred Medicinske škole u Rijeci

Oproštajno pismo

Rekli su mi da bi ja ove godine trebala napisati oproštajni govor, što je malo ironično jer sam ja ona koja ovdje najbrže i najtiše priča pa se nadam da ćete me razumijeti...

Nisam vam htjela pričati svoju priču o dolasku u dom, kako mi je bilo i zašto sam se u njega upisala jer vjerujem da svi znate kako je bilo vama ili vašim kćerkama... Zato sam vam odlučila napisati što je to dom, za mene, a vjerujem i sve ostale.

Dom je kada u 7 sati čuješ štiklu odgojiteljice Katarine ili Nikoline i praviš se da spavaš duboki san kako te one ne bi probudile.

Dom je kada preskačeš pločice i stepenice jer je spremačica netom oprala pod.

Dom je kada dođeš navečer mrtav umoran i samo želiš leći i zaspati, ali onda čuješ Zeldu, apsolutno najglasniju osobu u domu, kako *šapće* u svojoj sobi.

Dom je onaj osjećaj kada otvoriš oči u 08.10 sati i shvatiš da si prespavala doručak.

Dom je smišljanje opravdanja za neurednost sobe. Dom su prepirke oko toga tko će ovaj puta nazvati časnu u kuhinji i reći joj da nedostaje majoneze.

Dom je kada dođeš na ručak ili večeru, i ostaneš dva sata jer si se zapričala u balgovaonici.

Dom su zajednička spremanja, ples, smijeh i suze. Dom te nauči da smo mi svi samo ljudi.

Dom je svađa oko toga čiji je bio red za baciti smeće, kada obje znamo da ga nemamo.

Dom je to što svaka od nas ima najmanje jednu tuđu majicu u ormaru.

I najvažnije od svega, dom nije ova zgrada.

Dom su ovi ljudi, naša ravnateljica, sve časne sestre, odgojiteljice, teta tajnica, teta spremačica, domar i tete kuharice.

Dom su ove četiri godine koje smo s vama proveli i zato vam se želim zahvaliti u ime svih na njima i na tome što ste nas odgojili u osobe kakve danas jesmo.

Zato ovo i nije rastanak jer ćemo sve uspomene i sve vas u ovome domu zauvijek nositi u svojim srcima.

Hvala vam!

Sara Selmanović, 4. r. Pr.h.g. i Glazbene škole I. M. Ronjgova u Rijeci

A sad adio...

Dragi razrede,

Bilo je to kao jučer, kada smo sjeli u ove klupe. Sve redom nepoznata i prestrašena djeca koja su od slaganja kockica, preko učenja abecede, stigla do trenutka kada se od njih počinje tražiti malo ozbiljnosti. Još smo uvijek bili djeca, ali dovoljno veliki, da više nismo mali.

Danas djeca, sutra ljudi. Tek nas korak dijeli od života, jer stanemo li i osvrnemo se oko sebe, sada smo srednjoškolci, a već za dva mjeseca ljudi koji su završili školu i koračaju u život. Neki od nas odlučit će se za daljnje obrazovanje, neki će se zaposliti, a neki pak zasnovati obitelj. Pred nama je tek jedan korak koji vodi u sutra, a tako velika prekretnica u našim životima. Iako odlazimo, ne smijemo zaboraviti ljude koji su čitavo ovo vrijeme bili uz nas. Sve nam redom drage i one malo manje drage profesore koji su nas, osim predmeta kojeg su predavali, učili i svojim vlastitim primjerom. Primjerom u ponašanju, odnosu, poslu. Neki su davali dobar primjer, no bilo je i onih lošijih, ali svaki od njih svakako je bio koristan. Eto, a ljudi kažu kako nas škola ne uči životu i sve što smo u njoj vidjeli je knjiga. Isto tako, tu su svi naši prijatelji s kojima smo proživjeli mnogo lijepih trenutaka, mnogo ružnih trenutaka, onih u kojima bi „pucali“ od smijeha i onih u kojima smo plakali. Iskusili prve svađe, osjetili nepravdu, prvi se put zaljubili i naučili kako se za neke stvari u životu ipak treba potruditi. Škola je život u malom, rekla bih. Mjesto gdje prije onog važnog koraka u život, činimo one manje korake k formiranju vlastite osobnosti. A vi dragi odrasli, da se i vama obratim... Nemojte misliti da ste bili ozbiljniji od nas jer to ste samo bili vi i stoga dopustite nam da ostanemo svoji i učimo na vlastitim pogreškama, ne bi li sutra s vaše perspektive gledali vlastitu djecu. Ja danas oko sebe ne vidim djecu, već mlade ljude iskovanih karaktera, spremne učiniti korak u svoje sutra.

„A sad adio i tko zna kad i tko zna gdje“ ćemo se susresti idući puta, prijatelji dragi. Kakve ćemo priče pričati jedni drugima kada se idući puta susretnemo. Želim vam da budete ustrajni u svojim ciljevima i čvrsto idete za snovima. Zapamtite, ni jedna se ptica ne vine previsoko, ako se vine vlastitim krilima. Ne budite poput Mersaulta stranac u vlastitu životu, ne putujte u Zoopolis, ne budite poput Nore lutka u vlastitoj kući, ne dozvolite traganje za izgubljenim vremenom. Zakoračajte i zagrlite život. Volite iskreno poput Vesne Parun, no budite ona koja ima nevinije ruke.

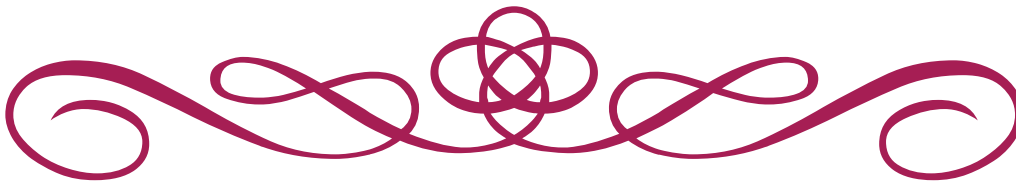
Nikada zbogom, do viđenja 4. h!

Karla Matušan, 4.h Ekonomske škole Mije Mirkovića

Odlazak...

Vani je vruće
Odgojiteljice se jako muče
Kukamo im o maturi
Nemamo više volje
Mi rado bi na more
Mučimo se i kuhamo
Ovo stvarno nije humano
Falit će nam naše časne
Koje su sve od reda bajne
Hvala vam na četiri godine mira
Vrijeme je da se giba
Jer malo nam za sriću treba

Laura Nežić, 4. razred Prve riječke hrvatske gimnazije

Domu mom

U rubrici Domu mom intencija nam je bila živopisnim slikama prikazati motive mjesta iz kojih učenice dolaze te vam predstavljamo neke od njih

Katarina Bogdanić: Maslinik u Vrhu na Krku

Viktoria Mlacović: Stočarstvo otoka Cresa

Iva Mufić: Buđenje prirode u Vrbovskom

Gloria Radojković: Sunčano poslijepodne u Vabrigi

Leona Godinić: Otok Rab ljeti

Nastavljamo sa stripom

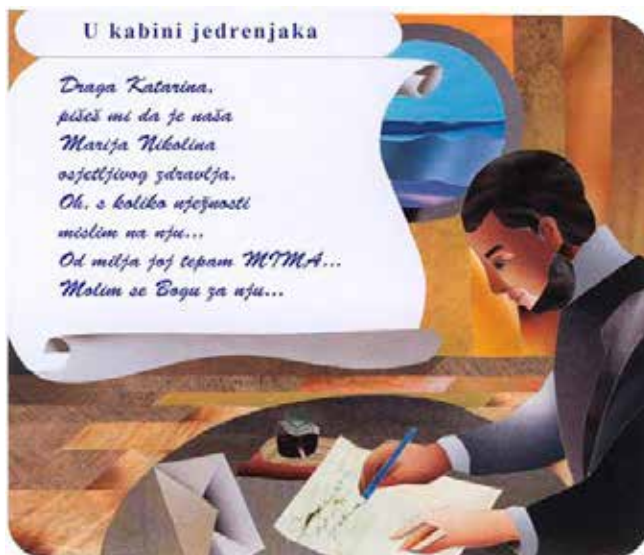
Na putu za Sjevernu Ameriku

Ovaj sam jedrenjak naslijedio od oca, ali dat ću sagraditi novi moderni koji će biti brz. Zvat će se "CIVILTÀ"

U kabini jedrenjaka

*Draga Katarina,
piši mi da je naša
Marija Nikolina
osjetljivog zdravlja.
Oh, o koliko neželjeti
mislim na nju...
Od milja joj tepam MAMA...
Molim se Bogu za nju...*

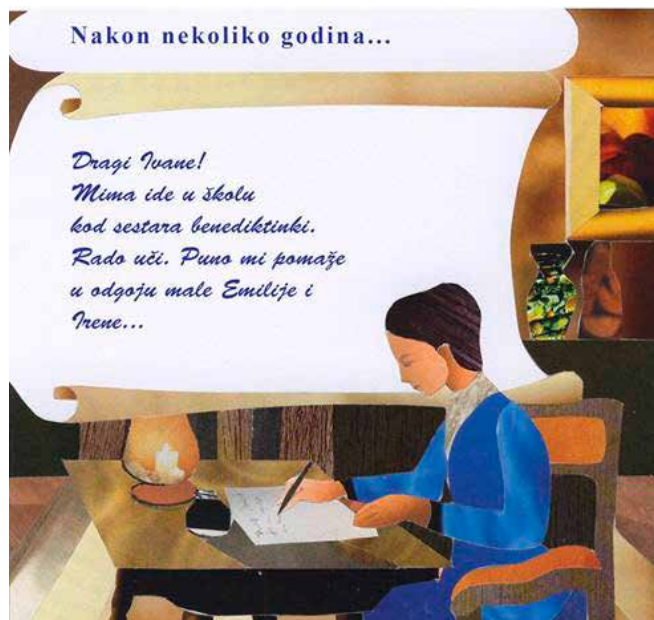

Kad se tata vrati pričaće nam o dalekim morima i o našem novom jedrenjaku koji se gradi u Italiji. Tata uskoro dolazi za njegovo porinuću u more.

1857. godina. U more je porinut jedrenjak "CIVILTÀ" - ponos obitelji Kozulić

Tekst napisala: Verica Matić, nastavnica
Olikala: Ana Jakić Divković, akademska slikarica grafičarka
Grafički oblikovala: Ana Divković, magistra kiparstva

*Kud god koračam,
hoću da bacam
snopove zlatne svjetlosti*

Izidor Poljak

